

K V Ä L L

Den dystra solen bryter genom molnen,
men regnet faller prasslande som förut,
Den svarta tjärnen skälver tungt av droppar.
Den sjuka granen lutar över vattnet.

Vad gör det mig att regnet är ett vårregn,
vad gör det mig som saknar hjärtats nödtorft!
Var finns min hälft, var finns min hälft i
världen,
ty allt är halvt för mig och allt förgäves.

Ja, ödemarken är mitt hjärtas sjukdom:
Jag äger ödemarker i mitt inre!
En frände är jag till det sakta regnet,
till tjärnen där som skimrar tung av droppar,
till granen, drypande av regn och sjuk av
väta,
till granen när den knappast längre växer.

Gunnar Ekelöf.

